

Bahubali - de man met de sterke armen

In Zuid India staat misschien het best beeldhouwde en grootste standbeeld van de wereld. Het staat in een plaats die Gomtेशwar heet. Het is het standbeeld van een Jaina sannyasin, Bahubali. Het woord bahubali betekent man met sterke armen. En hij was echt een reus van een man. Hij was de zoon van een koning en de koning werd monnik. De oudste zoon van de koning heette Bharat en vanwege de naam van die man is Bharat de oudste naam voor India, het land van Bharat.

Bharat was de oudste zoon en Bahubali was de jongste zoon, er waren maar twee zoons. Volgens de traditie was Bharat de troonopvolger. De vader maakte niet bekend wie hem zou opvolgen toen hij monnik werd en afstand deed van de wereld. Toen ze hem daarnaar vroegen zei hij: 'Hoe kan ik zoiets doen? Iets waar ik afstand van doe... hoe kan ik nou een van mijn zoons benoemen tot opvolger van iets waar ik afstand van heb gedaan? Het is aan hen: als zij het willen, daar is het. Ik neem het niet weg.

Maar de mensen zullen me wel uitlachen: "Als u het zo waardeloos vond dat u het gewoon weg heeft geschopt... er zit bij u vast nog ergens een diepe hebzucht, u bent ergens nog aan gehecht als u nog steeds wilt dat uw oudste zoon koning wordt." Hij zei: 'Het koninkrijk is gewoon niets waard - niemand hoeft het te erven. Als zij dat willen, dat is hun zaak.'

Toen Bharat zag dat zijn vader van mening was dat het koninkrijk het zelfs niet waard was om iemand tot zijn opvolger te benoemen, volgde hij zijn vader. Bahubali was heel erg geïnteresseerd in het koninkrijk, hij was een heel wereldse man. En hij was een groot krijger. Hij wist heel goed dat Bharat de eigenaar van het koninkrijk zou worden, zijn kansen om koning te worden waren nihil. Maar hij kon op andere gebieden uitblinken en de beste was om de grootste krijger van het land te worden. En natuurlijk was Bharat geen partij voor hem. Bharat was een simpele ziel.

Bahubali maakte zich klaar om de grootste krijger te worden. Maar er was een probleem, en het probleem was dat Bharat geen afstand had gedaan van de wereld om de simpele reden dat er niets was om afstand van te doen. De vader had hem geen erfenis gegeven. Het is een prachtig verhaal. De vader had hem niets gegeven om te erven, omdat hij dacht dat dat zinloos was. Dus wat had hij nou om afstand van te nemen? Hij was reeds in een toestand van verloochening.

Maar er was een formele verklaring van Bharat nodig om te zeggen dat hij afstand had gedaan van het koninkrijk. Alleen dan kon Bahubali de opvolger zijn. Als hij geen formele verklaring deed... en hij was dat niet van plan omdat hij zei: 'Als ik om te beginnen niet de opvolger ben, bezit ik het niet. Hoe kan ik afstand doen van iemand anders' bezit?'

Er ging een jaar voorbij en Bahubali raakte steeds meer van de kook vanwege deze vreemde situatie. De vader was vertrokken, de oudste broer zat in de bergen te mediteren en de jongste broer verkeerde in onzekerheid. Hij kon zichzelf niet tot koning uitroepen, daarvoor moest Bharat formeel afstand doen. Hij had op zijn minst kunnen zeggen: 'Ik ben er niet in geïnteresseerd', maar hij was in stilte gegaan en zat gewoonweg te mediteren.

Bahubali ging daar naartoe, heel boos. En hij was iemand met enorm veel kracht. Hij pakte Bharat op met zijn handen en wilde hem in het dal beneden smijten, zelfs de stukjes van zijn lichaam zouden niet gevonden worden. Maar net toen hij hem zo vasthield kwam er een gedachte in hem op: 'Waar ben ik mee bezig? En voor wat? Dat koninkrijk, daar heeft mijn vader afstand van gedaan. Hij vond het van geen waarde na de ervaring van heel zijn leven.'

Mijn broer houdt ontzettend veel van mij, zo veel dat als ik hem had gevraagd om mij tot opvolger te maken, hij me zelf gekroond zou hebben. Maar hij heeft ook gelijk omdat hij niemand is. En zelfs hier, terwijl ik hem zo vasthoud, klaar om hem weg te gooien, heeft hij niet de minste weerstand geboden. Hij heeft me gewoon toegestaan om hem op te pakken alsof we aan het spelen zijn.'

Hij dacht terug aan hun kindertijd. Als kind was hij ook al sterk, en Bharat was een zwak, teer kind, hoewel hij ouder was. Bahubali had hem vaak opgetild. De tranen sprongen in zijn ogen, waar was hij nou mee bezig? Wat zou de wereld van hem zeggen? Gewoon om de macht, om het geld - en wat macht en geld dat zijn vader als waardeloos had weggegooid, en waarvan zijn oudere broer gewoon had gezegd dat hij er niet eens afstand van kan doen omdat het niet van hem is. Bahubali veranderde van gedachten.

Hij zei: 'Ik was op de verkeerde weg.' Hij zetten Bharat neer en raakte zijn voeten aan. En Bharat ging net als daarvoor opnieuw in meditatie, alsof er niets was gebeurd. En dit veranderde Bahubali's hele leven.

Hij staat naast zijn broer, dat is waar zijn standbeeld staat in Gomtेशwar. Het is tweeënvijftig voet hoog, het hoogste standbeeld ter wereld en van een enorme schoonheid. Tweeënvijftig voet hoog... de kleine teen is van jouw afmeting, zes voet. Er gaat een trap omheen zodat je het van alle kanten kunt bekijken, want het hoofd is zo groot, als je het van de ene kant ziet kun je het niet van de andere kant zien. Je kunt het nooit helemaal zien.

Het standbeeld is van zuiver wit marmer. Het is een hele berg van marmer dat uitgehouwen is. Het is nergens anders vandaan gehaald. Het is de hele berg marmer die tot het standbeeld is uitgehouwen, want... tweeënvijftig voet hoog! Zo'n groot stuk had je ergens anders vandaan kunnen halen, en zeker niet tweeduizend jaar geleden. En het staat op een hoge berg.

Op het standbeeld staat het verhaal dat Bahubali een krijger was... Toen hij eenmaal de innerlijke oorlog aanging, kon er niemand tegen hem op. Hij ging zo diep in meditatie dat de klimop langs zijn benen omhoog ging. Ze kwamen tot aan zijn hoofd, bloemen bloeiden, bladeren over heel zijn

lichaam, want de klimop wist niet dat hij een man was. Hij stond maandenlang rechtop als een zuil. En in zijn oren hadden de vogels een nest gebouwd.

Op zo'n groot standbeeld is het natuurlijk makkelijk voor elkaar te krijgen, ze hebben alles voor elkaar gekregen: klimop is uit marmer gehouwen, met bloemen en bladeren die om Bahubali's armen en benen gaan. Marmer is uitgehouden in de vorm van vogelnesten waar af en toe vogels ook daadwerkelijk hun nesten bouwen, want waar kun je een kant-en-klaar marmeren vogelnest vinden?

Toen ik daar heenging zaten er werkelijk twee eieren in het ene oor en zat er een vogel bovenop die twee eieren. De oren zijn zo groot, je kunt het je voorstellen - een man van tweeënvijftig voet hoog, hoe graat zijn de oren dan wel niet? Jij kunt in het oor gaan zitten, laat staan een vogel. Je kunt eieren leggen en erop gaan zitten. Ik heb vele, bijna alle mooie standbeelden in India gezien, maar niets is met Bahubali te vergelijken.

Deze man werd een man omdat hij een daad veranderde die hij net van plan was te gaan doen. Hij bewees zijn vrijheid. Hij stond bijna op het punt om Bharat weg te gooien. Maar je kunt zelfs terugkomen op die laatste stap, er is niemand die je tegenhoudt. En iemand die op het punt stond om zijn broer te doden vanwege het koninkrijk -want na zijn dood zou hij vrij zijn om koning te worden- veranderde zoveel dat hij heel het koninkrijk vergat. Hij ging zo diep in meditatie dat hij verlicht raakte voordat Bharat dat deed.

Osho, From Misery to Enlightenment #19, vraag 1.

Het Gommateshwara standbeeld is opgedragen aan de Jain figuur Bahubali en is een van de grootste vrijstaande monolitische standbeelden ter wereld, uit één enkel stuk graniet gehouwen. Het werd rond 983 na Chr. gebouwd en staat 57 voet (17 meter) hoog op Vindyagiri in Shravanbelagola in de Indiase staat Karnataka.

Het symboliseert vrede, geweldloosheid, het offeren van wereldse zaken en het simpele leven dat in het Jāinisme wordt gevolgd.

Vindyagiri Hill is een van de twee heuvels in Shravanabelagola; de andere is Chandragiri, wat ook een zetel is van verschillende eeuwenoude Jain centra, veel ouder dan het Gommateshwara standbeeld.